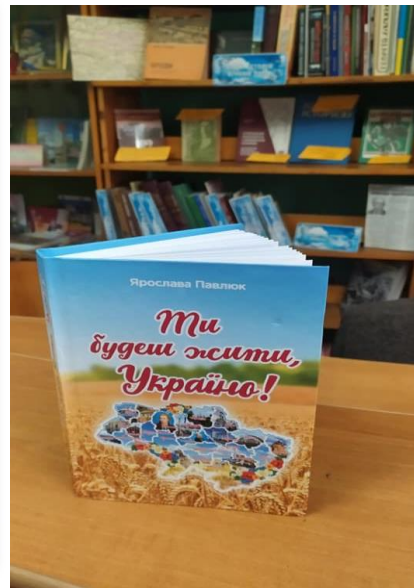

КЗ «Любарська центральна районна бібліотека»

«Ти будеш жити, Україно!»

Презентація книги Ярослави Стефанівни Павлюк

*Письменниці, перекладачки, дослідника творчості Лесі Українки
та Марії Конопніцької, авторки багатьох пісень, активної
громадський діячки, тощо...*

Любар, 2021

*Талант нікуди не зника,
Бо ж він живий, живе в народі,
Як наше прагнення до волі,
Як найдорожчий серця скарб.
Чи можна стримати орла,
Що звив гніздо посеред скал?!
Він вирветься із рук на волю,
Бо ненавидить він неволю,
Бо має з висоти він дар,
Господь йому у спадок дав!
(Вірш «Дар з висоти» Я.С. Павлюк)*

ВЕДУЧА 1 :

Шановні гості! Вітаємо вас у світлиці, де зібралися люди, небайдужі до чистоти духовних криниць, до натхненної творчої праці та наділені великою любов'ю до культурного розквіту нашого краю.

ВЕДУЧА 2 :

Добрий день, шановні шанувальники друкованого слова! Наша зустріч присвячена визначній події в літературному житті Любарщини. Вийшла в світ книга нашої поетеси Я. С. Павлюк «Ти будеш жити, Україно!», і сьогодні ми її вам презентуємо. Відкриваємо нашу зустріч словами автора , які можуть слугувати епіграфом до її творчості:

*«Жити – значить любити,
Жити – добро творити...»*

Отже, давайте привітаємо лауреатку літературної премії імені Лесі Українки, дипломантку Житомирського обласного фонду культури, членкиню Спілки журналістів України, краєзнавця, фольклористку, публіцистку, перекладачку, громадську діячку Ярославу Стефанівну Павлюк.

ВЕДУЧА 1 :

Ярославу Стефанівну прийшли привітати також ті, хто зробили свій внесок у популяризацію її творчості (представники Любарської ТГ, відділу культури, працівники селищного Будинку Культури та бібліотеки, спонсори за підтримки яких вийшла збірка). Привітаємо наших гостей!

ВЕДУЧА 2 :

Народилася Ярослава Стефанівна 5 червня 1932 року на Львівщині, в містечку Броди. Батько, Стефан Гнатович Павлюк, мати — Емілія Іванівна. Стефан та Емілія народили та виховали трьох дітей : Мирона , Ярославу, та Володимира. Мати була полькою, батько — українцем. Із перших днів життя і польська, і українська мови були для неї рідними. І нині Ярослава вважає, що знання кількох мов збагачує душу, відкриває широкі світи, дає змогу краще себе проявити.

Ярослава росла дівчинкою допитливою, мрійливою, трохи дивною, порівняно з іншими дітьми. Теплою згадкою гріють душу Ярослави Стефанівни роки раннього дитинства : садочок, вихователі. Дітей навчали слухняності, поваги до Божого слова. Вихователки закладали у дітях міцний фундамент любові та відданості святій Церкві, своєму народові.

ВЕДУЧА 1 :

Дитинство Ярослави Стефанівни припало на нелегкі часи. У вересні 1939 року Ярослава повинна була піти у перший клас та війна розпорядилась зовсім по іншому долею дівчинки. У роки нацистської окупації їхню родину вивезли до Німеччини. Везли у холодних товарняках, без хліба і води. Можна було втекти — дехто так і робив. Але як могла втекти 12-літня Ярослава, якщо в неї на руках — дворічний братик?..

У Німеччині, щоб вижити, треба було мати хоч якусь роботу. Але на роботу відбирали старших та сильніших. Схудла від голоду, маленька дівчинка нікому не була потрібна. Може там би й загинула, якби її не взяла до себе бідна, але добра монашка. Відтоді Ярослава Стефанівна навчилася шанувати доброту. А потім — було повернення додому, закінчення школи.

У 1952 році Ярослава вступає на історико – філологічний факультет Львівського педінституту. Любов до музики привела її до струнного оркестру. Вивчила ноти та гру на домрі. З музикою її поєднувала педагогічна та журналістська робота.

А вже у 1973 році доля привела жінку на Житомирщину, у Любарський район. Спершу вчителювала, а з 1958 року працювала в районній газеті — від рядового журналіста до редактора.

ВЕДУЧА 2 :

Без надії неможливо жити, працювати, творити. Іноді ми шукаємо чогось незвичайного, екзотичного десь далеко, не помічаючи дива поруч. І раптом, в один чудовий день приходить прозріння: дивосвіт тут, поруч з тобою. І цей дивосвіт - поезія.

Коли вчитуєшся у прекрасні вірші нашої Ярослави Стефанівни Павлюк, то ловиш себе на думці, що в них висловлено ті почуття, які турбували або турбують й нині твою душу. А це тому, що вірші Ярослави Стефанівни висловлюють просте, зрозуміле, те, чим жила і живе кожна людина: тривогу, біль, радість живої людської душі.

Ознайомившись з творами поетеси починаєш замислюватись про те головне, цінне, заради чого і дарує Бог людині життя. І ніби ковток чистого повітря вдихаєш, адже у кожному з нас є жива душа, почуття, які також потребують задоволення.

ВЕДУЧА 1 :

Ім'я Ярослави Павлюк відоме в Україні та за її межами, зокрема в Польщі. У її творчому доробку поетичні та прозові твори, на вірші написано багато пісень. Багатогранною також є її перекладацька діяльність. Ярослава Стефанівна переклала з польської на українську мову поезії Марії Конопніцької та Юзефа Крашевського. А твори Лесі Українки, Івана Франка, Олександра Олеся – польською. У 1996 році виходить збірка «Звертаюся до пам'яті» польською мовою.

Ярослава Павлюк вже багато років є активним громадським діячем, постійним учасником Міжнародного свята літератури і мистецтв «Лесині джерела» у Новограді-Волинському. А на нашій рідній Любарщині вона – «Почесний громадянин Любара».

Її високий патріотизм вражає! Ярослава Стефанівна є учасником подій на Майдані в Києві 2005 та 2014 років, не оминула вона у своїх поетичних творах тему нинішнього вторгнення Росії в Україну.

ВЕДУЧА 2 :

Життя Ярослави Павлюк тісно поєднане з її творчістю. Про неї з упевненістю можна сказати: «Все, що нажито за роки життя, навчання, мандрів, роздумів, сумнівів потрапляє у скриню її творчої майстерності».

Її перу належать збірки: «Затиснувши рукою біль у серці» (1993 р.), «На скелі віри» (1994 р.), «Звертаюся до пам'яті» (1996 р.), «Джерело» (1997 р.), «Лицарство духу», «Вибране» (2000 р.) тощо...

У 1996 році головна спеціалізована редакція літератури мовами національних меншин України у серії «Антологія різномовної поезії» видала збірку «На нашій, на своїй землі». В збірку увійшло сім віршів поетеси, написаних польською мовою, до деяких з них подано автопереклади. Поезії Ярослави Павлюк можна зустріти на шпальтах газет в Україні та Польщі. Добірки її творів друкувалися в журналах «Вітчизна» (Київ), «Жовтень» (Львів), «Косень» (Житомир), «Романівська весна» (Романів) у «Новому дні» (Любар).

ВЕДУЧА 1 :

Перша збірка поезій Ярослави Степанівни побачила світ у 1993 році під назвою «Затиснувши рукою біль у серці». Складається вона з трьох розділів: «Я довго шукала слів», «Кохання золоте весло» , «Дітям». Через рік збірка поезій і пісень «На скелі віри».

Збірка з назвою «Лицарство духу» випущена на замовлення Державного комітету інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України за Національною програмою випуску соціально значущих видань.

Чи бачив хтось , як плачуть зорі?

І де ті сльози? Таїна!

На те і місяць у дозорі, щоб не пролилась ні одна.

Бо те, що падає – не світить.

В глибинах - мудрості корал.

Без зір - як бути, білий світе?

Лиш сильний дух – кришталь добра.

Цей вірш із збірки «Джерело» (2004 рік), в якій подана біографічна довідка і надруковано 58 віршів на різну тематику. У 2002 р. в Києві вийшла книга перекладів Ярослави Павлюк з української на польську мову і навпаки — з польської на українську— «Співачки зорі провідної» (поезії Лесі Українки та Марії Конопніцької.)

ВЕДУЧА 2 :

*Слова, як люди:
ті — вмирають швидко,
А інші проживуть
тривалий вік.
І слово «вірність»
у слов'янських мовах
Звучати буде,
доки буде світ...*

Таким віршем відкрила Ярослава Стефанівна свою збірку поезій «Вірність», презентація якої відбулася в Польському домі Житомира. В цій збірці авторка багато творів присвятила нашим землякам. Є там і про трагічно загиблого поета Юрка Гудзя, і про світлу пам'ять вчительки з Новограда-Волинського — Ядвігу Якубовську, котра серед перших організувала там польське культурно-освітнє товариство, а також ще багато цікавих поезій. Нещодавно, за сприянням товариства «Спільнота польська» (Варшава, Польща) та Польського дому, вийшла у світ книжечка для маленьких читачів польською та українською мовами за назвою «Який дивний, прекрасний світ» і стала ще одним творчим доробком поетеси.

Взагалі, творчість Ярослави Стефанівни різножанрова — у збірнику «Славного ми роду» автор презентує пісні і вірші дитячого садочка довоєнних часів на Львівщині — і зосереджена довкола теми виховання дитини засобом Слова.

Власні пісні Ярослави Стефанівни виконувались на пленумах Київської організації Національної спілки композиторів України, а також увійшли до збірника «Пісенна творчість польської діаспори (2003 р.).

ВЕДУЧА 1 :

Ще багато збірок належать перу нашої авторки, які сьогодні не згадалися, але вони обов'язково знайдуть місце в серці кожного читача і поціновувача творчості Ярослави Стефанівни.

«Людина в боргу перед кожним прожитим днем, за який не зробила нічого доброго» — такий девіз має Ярослава Стефанівна. Тому і шанують її люди. За своє життя поетеса видала біля двох десятків власних збірок — польською і українською мовами.

У 1996 році на фестивалі «Лесині джерела», що проводився у Новограді-Волинському, Ярослава Стефанівна стала лауреатом літературної премії імені Лесі Українки. Чотири рази її нагороджували премією імені Марії Конопніцької, чию поезію вона досліджує і перекладає. У 2001 році Ярослава Павлюк відзначена Золотою відзнакою Товариства ім. Марії Конопніцької у Варшаві. Нагороджена багатьма грамотами і дипломами як в Польщі так і в Україні. На фестивалях Товариства Марії Конопніцької займала I – II місця. Є лауреатом премії героя визвольних битв Петра Полтави в Бродах, має подяку від музею Івана Франка у Львові за переклади і твори присвячені великому українському письменникові та громадському діячеві.

І сьогодні Ярослава Стефанівна Павлюк є «Воїном світла» на передовій України. Свої вірші вона презентує кожен день на своїй сторінці у Фейсбук, які ми з вами маємо за честь читати.

*Згадаймо тих, що умирили,
Та не схилили знамена,
Вони пощади не благали,
Вони віддали все, що мали,
Щоб воля усміхалась нам.
Згадаймо мученицькі Крути
І кров'ю зрошений Базар.
Не маєш права це забути,
Нам крізь віки їх голос чути:
«Ми цвіт життя принесли в дар».
Згадаймо тих, що на Майдані
Від кулі снайпера лягли*

*Їм зорі з неба на світанні
Салют прощальний віддали.
З рук Лесі горду непокору,
Мов щит надійний узяли.
Коли розстрілював їх ворог,
Не відступили, не здались.
«Не вмерла ще козацька слава!»-
Дніпро до моря, звістку слав,
А на Чернечій величаво
Тарас героїв привітав.
Ти будеш жити, Україно,
Не розчленована ніким –
Щаслива, вільна і єдина.
Бо Бог з тобою, а ти – з Ним.*

ВЕДУЧА 2 :

Нещодавно в одному із Житомирських видавництв вийшла друком ще одна збірка нашої видатної поетеси «Ти будеш жити, Україно!». Вона не є винятком в творчому доробку автора: все те ж намагання поєднати високу лірику і осмислення моральних аспектів буття, намагання мовою поезії виразити найсокровенніші роздуми людини про суть життя. Хто споглядає самозаглиблено і жертовно, тому слова підказує сама казка буття. І їхня творчість дивує та захоплює. Однак, диво – річ рідкісна, зумисне не твориться. Можна рефлексувати, вивертати душу, і якщо душа чогось варта, то й вірші виходять гідні.

*Моє серце відкрите наостіж.
Заходьте: назавжди, а чи у гості.
Для кожного тепле знайду я слово.
Заходьте, бо гостина готова!
Тільки не з словом отим, лукавим:
Для тих немає у мене страви!
З щирістю радо усім поділюся,
А від негідників? Що ж відступлюся!
За довге життя серце зазнало
Добра і лиха – всього немало.
Це була справжня життя наука:*

*Втіха і радість, горич і мука.
Не озлобилось серце ніскільки,
А зрозуміло із цього тільки:
Як день і ніч, так добро є і зло,
Хто більше в житті зазнав і чого!*

ВЕДУЧА 1 :

Видання репрезентує творчий доробок поетки різних тем: патріотичні й ліричні поезії, прозу і публіцистику, відгуки публічних осіб і читачів та різне. Стражденність душі — перше відчуття, що народжується від прочитання нової книги «Ти будеш жити, Україно!». Певна річ, душа автора уміє страждати муками буття, власне, так і має бути, адже людина стражденна — чутлива і вразлива, наче нерв оголений. А що наша авторка саме така — знаходимо підтвердження у кожному її вірші. Перший розділ книги «Спішімо робити добро» розпочинає вірш «До козацької матері — Святої Покрови», який дуже доречно прочитати переддень свята Дня захисників Вітчизни.

*О Покрово, козацькая Мати
І заступнице в грізних боях!
Дай нам сил рідний край захищати,
Нехай ворог не топче наш стяг!
Під твоїм омофором єднались
Запорожці й стрільці січові,
І герої УПА не здавались —
Дух Господній на битву їх вів.
Україно, в твоїй обороні
Стали лавою спільно тепер
Вже не сотні — полки, батальйони,
Хто поліг за Вітчизну — не вмер!
Хай же кров їх свята перед Богом
І Заступниці світлим лицем
Охоронить Вкраїну від злого.
Всі ми молимося щиро за це!*

Будучи людиною похилого віку, Ярослава Стефанівна є «воїном світла» на передовій України. Вона йде туди, де неспокійно й небезпечно, щоб сердечним Словом матері й великим Словом поета підтримати, надихнути, зменшити біль. Тому поетичні і прозові твори 2,3,4 і 7 розділів книги - про Небесну сотню, про бійців загиблих на фронті, про мужність і

силу волі, про материнський біль і Україну. В них – віра в силу духу, в перемогу життя і добра.

Не можна сьогодні навіть злічити тих зустрічей, поїздок, душевних розмов із пораненими бійцями, їх матерями, які провела Ярослава Стефанівна. Кожного разу вона давала змогу їм відчутти себе справжніми синами свого народу, держави.

— Ярославо Стефанівно розкажіть нам, будь ласка, що найбільш Вас вразило перебуваючи на Майдані, в госпіталі, спілкуючись з матерями бійців та з самими бійцями.

До слова запрошується _____

ВЕДУЧА 2 :

Любов до рідного слова, до витоків моральних засад, історії українства, його культури й літератури вилились в рядки віршів про українську мову (5 розділ «На захист рідного слова»). Ярослава Стефанівна є щирим патріотом своєї держави, української мови, хоча багато творів перекладає на польську мову і навпаки, пише вірші польською мовою, але любов до рідної землі , до рідної мови залишається провідним мотивом на протязі всієї творчості поетки. Усвідомлення приналежності до української нації виховувалось не лише в сім'ї, в дитячому садочку, школі, а й патріотично налаштованими та освіченими мешканцями Брідщанської громади. І що знаково: активними у цьому були священники.

ВІРШ «Ти пошануй»

ВЕДУЧА 1 :

Дев'ятий розділ книги присвячений ювілею Лесі Українки, оскільки авторка являється перекладачем і дослідником творчості Лесі Українки та Марії Конопницької, але в її доробку є чимало творів присвячених відомим історичним постатям, письменникам, зокрема, Т. Шевченку, І. Франку, М. Рильському та іншим.

Ярослава Стефанівна все своє життя несе у серці образ «лицарства духу» - того високого настрою, який допомагає бачити у житті його тривоги і радощі, бачити те основне, що визначає сутність людини, її позицію у вічній боротьбі добра і зла. І це все висвітлено в 10 і 11 розділах книги «Ти будеш жити, Україно!».

ПРОЗА .«Вічно жива доброта» (музика Шопена «Вальс»)

ВЕДУЧА 2 :

А далі спогади про дитинство, про перші роки навчання, про улюблену «садівничку» - виховательку, яка вчила співати, декламувати віршики, спогади про воєнні часи, про непосильну роботу у Німеччині.

«Час лікує, час робить свою переоцінку подіям, а нас – іншими, мудрішими. Отже, він і вчитель добрий. Варто жити на світі, варто пережити страждання, щоб відтак, крізь призму довгих років вгледітись у минуле і побачити застиглий кришталь доброти на сльозах розпачу, золоті піщинки каяття на байдужому до людини колись серці. Горе виховує, організовує, вчить нас. Головне – людяності. А війна – о, який це розумний і суворий учитель!» - пише Ярослава Стефанівна.

До слова запрошується _____

ВЕДУЧА 1 :

Звичайно ж, сьогодні ми не змогли б тримати в руках оцієї прекрасної книги, якби не наші спонсори, за підтримки яких вона була видана. Привітаємо їх! Ваша увага до культурної спадщини нашого краю не тільки проявляється у фінансовій підтримці, а й є прикладом небайдужості до виховання у молоді духовності та шанобливого ставлення до рідного слова. Запрошуємо вас до слова.

(Слова привітання від спонсорів).

ВЕДУЧА 2 :

Злет душі Ярослави Стефанівни знайшов своє місце у її творчості: поезії, музиці, натхненній співпраці із талановитими людьми селища. До слова запрошується _____

ВЕДУЧА 1 :

Завершується збірка вертепом «У Вифліємську ніч» на новий лад, фотоальбомом та прислів'ями з коментарями (з глибоким гумористичним смислом). (прочитати з книги).

Також свою пошану висловили поціновувачі творчості Ярослави Стефанівни «Читачі про автора і її твори».

До слова запрошується _____

Як написав Антон Лісовський «Книжки Ярослави Павлюк написані так, що про них важко розповісти. Їх потрібно читати і перечитувати, вбираючи у себе мудрість і глибину їх образів, відображену у них любов до людини і... біль.»

Творчість сучасних поетів, письменників рідного краю безцінна. Читаючи їх твори, ми ще більше розуміємо і відчуваємо красу і неповторність рідної землі, вчимось розуміти найголовніше – добро наших сердець, чесна праця й благородні діяння ніколи не пропадуть марно, бо вони стали найдорожчими людськими цінностями.

Слово для привітань надається палким прихильникам творчості Ярослави Стефанівни, працівникам сільських бібліотек :

ВЕДУЧА 2 :

До слова запрошується _____

ВЕДУЧА:

Ярославо Стефанівно! Дякуємо Вам за те, що у своїй поезії Ви несете любов до праці, до людини. Сподіваємось на Вашу творчу наснагу. Нехай ніколи не зміліє та криниця, з якої Ви черпасте сили для душі і праці. Бажаємо Вам внутрішньої гармонії, великої енергії і мистецького світосприйняття. Чекаємо на нові поезії!

Дякуємо всім за теплу і щиру розмову!

Список творів Ярослави Павлюк

які є в КЗ «Любарська ЦРБ»

Павлюк Ярослава. З вірою і любов'ю. Вибрані поезії, переклади, пісні, спогади. – Житомир: "Полісся", 2010 -148с.

Jarosława Pawluk. Z wiara I miłosca. Wybrane poezje, przekłady, pemiętki, pieszni/ - Zytomerz, "Polissia", 2010 – 148s.

Павлюк Ярослава. Квіти вірності. Проза – Житомир - 2004. 140 с. В редакції автора. Верстка і друк ПП Хоровський А.М.

Павлюк Ярослава. Висота. Поезія, лричні мініатюри, публіцистика, проза. – Житомир – 2018. – 60 с. Набір, верстка, друк ПП Хоровський А.М.

Павлюк Ярослава. Квіти вірності. Проза. - Житомир - 2004. – 140 с. В редакції автора. Набір, верстка, друк ПП Хоровський А.М.

Павлюк Ярослава. Ти будеш жити, Україно! Вірші, проза, публіцистика, фотоальбом, різне. – Житомир -2021. – 312 с. В редакції автора. Верстка, друк ПП Хоровський А.М.

Павлюк Ярослава. Затиснувши рукою біль у серці. Поезії. - Баранівка – 1993.– 48 с. / Видання первинної журналістської організації редакції газети "Слово Полісся". Баранівка./ Редактори Ф. Дерев'янка, А. Стрільчук.

Співачки зорі провідної: Леся Українка, Марія Конопніцька: Вірші / Упоряд. та пер. Я. Павлюк. – К.: Голов. спеціаліз. ред. літ. мовами нац. меншин України, 2002. – 184с.:портр. – (Джерела духовності). Пол., укр. С.72

Wiernosc (w jezyku polskim) Вірність (польською мовою) Ярослава Павлюк. Збірка віршів. -Житомир.:2019. – 47с. В редакції автора. Друк ДП "Мій Дім".

W imie prawdy I dobrosci przeklady, wiersze oryginalne, piesni. В ім'я правди і доброти. Переклади, оригінальні вірші, пісні. - Житомир,2017. – 84 с. Друк ПП Хоровський А.М.

*Матеріал підготувала: провідний методист ЦБ
Тринус Світлана Миколаївна*

